

1939 om Ændringer i nævnte Lov, har man savnet Hjemmel til at *frakende en autoriseret Sygeplejerske Autorisation* i Tilfælde, hvor hun *uden for sin Sygeplejegering* ved strafbart Forhold har vist sig uskikket til at være autoriseret Sygeplejerske eller uværdig til den for en saadan fornødne Tillid. Dette Forhold har kunnet virke særdeles stødende, navnlig fordi en tilsvarende strafbar Handling, der er begaaet i Sygeplejevirksohmheden, i Henhold til Straffelovens § 79, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 88 af 15. Marts 1939, kan medføre Tab af Autorisationen eller endog af Retten til overhovedet at virke som Sygeplejerske.

Under Hensyn hertil er følgende Bestemmelser indsat i Lovens § 4 (Stk. 4):

»Har en autoriseret Sygeplejerske ved strafbart Forhold vist sig uskikket til at være autoriseret Sygeplejerske eller uværdig til den for en saadan fornødne Tillid, kan Retten til at kalde sig autoriseret Sygeplejerske ved Dommen frakendes hende enten for bestandig eller for en Tid af fra 1 til 5 Aar. Straffelovens § 79, Stk. 3 og 4, finder tilsvarende Anvendelse. Er Retten frakendt for bestandig, kan Indenrigsministeren, dog tidligst efter 5 Aars Forløb, meddele vedkommende Tilladelse til paa ny at kalde sig autoriseret Sygeplejerske, naar Omstændighederne taler derfor.«

Der skabes herved Overensstemmelse med, hvad der er gældende for Læger, Tandlæger, Jordemødre, Apotekere og Apoteksmedhjælpere.

3. Ifølge Loven om privat Arbejdsanvisning er det forbudt uden Bevilling for Betaling at tilbyde eller yde sin Mellemkomst ved *Anvisning* eller paa anden Maade ved Fremskaffelse af *Sygeplejehjælp* i Tilfælde, der ikke er omfattet af Bestemmelsen i § 7 i Loven af 26. April 1933 om autoriserede Sygeplejersker. Da de Forhold, der har motiveret denne Lovbestemmelses Nødvendighed, lige saa fuldt gør sig gældende ved Fremskaffelse af *autoriserede Sygeplejersker* til Sygeplejehjælp, er der i Lovens § 7 optaget et saalydende Stk. 2:

»Den, der — uden at være i Besiddelse af Sundhedsstyrelsens Godkendelse — for Betaling, hvad enten den udredes direkte eller indirekte, tilbyder eller yder sin Mellemkomst ved Anvisning eller paa anden Maade ved Fremskaf-